

Valkenswaard Zuid

Het gras gemaaid, het hooi hoog opgetast,
het laatste oogfeest van de laatste boer
gaf nog een mooie voorraad wintervoer,
opdat de schaarste mens noch vee verrast.

Zijn handen te krampachtig op de rug,
aanschouwt hij nors de lege landerijen
en hij laat wind en regen maar betijen:
het is al herfst, de kaalslag nadert vlug.

Hij heeft de slag om land en vee verloren:
heel zelden hoort hij nog de luide stem
van ral of kwartel, roepend in het koren

of diep verscholen tussen riet of brem.
Soms laat hun roep zich in extremis horen,
ruraal en ritmisch, als een requiem